

Zdrowie w głowie
cykl dla klas 1-3
KWIECIEŃ 2023

Scenariusz zajęć:

1. Słuchanie opowiadania i rozmowa kierowana.

„O pewnym meczu i zwycięstwie”

Chłopcy postanowili udać się na boisko szkolne. Dzień był słoneczny i zaplanowali, że zagrają wspólnie mecz. Podzielili się na dwie drużyny i przygotowali do gry. Karol został wybrany na sędziego. Często jeździł z tatą na mecze i marzył, że gdy dorośnie będzie sędziował najważniejsze mecze. Wszyscy już pamiętali, że to zawsze jego zadanie i robił to najlepiej. Chłopcy grali w najlepsze, gdy do boiska zmierzali uczniowie ze starszej klasy. Już z daleka było słychać, że chcieli przeszkodzić w meczu. Mieli ochotę zająć boisko, ale nie myśleli, by poczekać czy porozmawiać. O nie! Starsi chłopcy chcieli pokazać, że są starsi i po prostu im się należy.

-Teraz gramy my. Musicie zrobić nam miejsce- odkrzyknął starszy chłopiec, który rzucił piłkę na boisko z zamiarem rozpoczęcia gry.

Chłopcy zatrzymali się i popatrzyli na przybyłą grupkę osób.

-Czy chcecie grać z nami?- spytał Karol

Widział, że jego koledzy przerwali grę i patrzyli na przybyłych chłopców nie bardzo wiedząc co powiedzieć. Karol nie ukrywał, że obawiał się ich, ale jako sędzia czuł się odpowiedzialny za to, co dzieje się na boisku. Pamiętał też zajęcia podczas których wychowawczynie wręczyła im koła. Każdy napisał w nim swoje imię i miał wyobrazić sobie, że to jest jego granica, którą może pilnie strzec przed innymi. Nikt nie może stosować siły i wykorzystywać sytuacji tylko dlatego, że jest starszy.

-Nie, nie będziemy grać z maluchami- odpowiedział jeden z uczniów

-Albo...gracie z nami, albo musicie poczekać- Karol odpowiedział niepewnie w głosie, a jego koledzy przyłączyli się do niego.

Tuż obok pojawił się Janek, który uchodził w klasie za naprawdę odważnego, potrafił zawalczyć o swoją pozycję i prawie zawsze udawało mu się dostać to, czego chciał. Teraz także wkroczył do rozmowy ze starszymi kolegami.

-To nie jest wasze boisko, jest wspólne. Jesteśmy młodszy, ale mamy takie same prawa jak wy. Nie jesteśmy maluchami.

Koledzy byli dumni z Janka, który powiedział im dokładnie to, o czym przypominała ich wychowawczyni. Każdy ma takie same prawa i nie można wykorzystywać swojej przewagi tylko dlatego, że jest się starszym czy silniejszym.

Właśnie te słowa powtórzył za panią Janek. Dobrze je pamiętał i rozmawiał też o tym z rodzicami.

Starszy gracze spojrzeli po sobie, a potem na swoich młodszych kolegów, którzy dzielnie bronili swojego miejsca na boisku. Pokazali też, że nie jest ważne czy jest się młodszym, ale ważniejsze jest właściwe zachowanie.

-Niech wam będzie. Możemy zagrać z wami- odparli po chwili zastanowienia.

Chłopcy odetchnęli z ulgą, że tak szybko udało się dogadać. Po chwili podzielili się na drużyny i rozpoczęli wspólną grę. Jak się okazało był to całkiem dobry pomysł. Nie tylko przekonali się, że można rozegrać z młodszymi dobry mecz, ale przyznali także, że ich zachowanie nie było w porządku i podali ręce na zgodę.

Rozmowa kierowana do tekstu:

Jak zachowali się starszy chłopcy wobec młodszych kolegów? Co było niewłaściwego w ich zachowaniu?

W jaki sposób chłopcy zdołali się obronić?

Co to znaczy, że każdy ma takie same prawa?

Jak rozumiecie stwierdzenie, że każdy człowiek zasługuje na szacunek? Jak myślicie, jak możemy okazywać szacunek drugiej osobie?

2. Granice mojego ogrodu. /ZAŁĄCZNIK 1/

Każde dziecko otrzymuje kształt koła. Dzieci mają za zadanie narysować w nim wybrane przez siebie rośliny oraz kwiaty, które chciałyby umieścić w ogrodzie.

Dzieci wyobrażają sobie, że są ogrodnikami i ich praca polega na tym, aby jak najlepiej zadbać o piękno ogrodu i kwitnące w nim rośliny. Dzieci decydują o tym jak chcą, aby wyglądał ich ogród.

Wykonana praca będzie wykorzystana w trakcie prezentacji.

3. Prezentacja multimedialna / PREZENTACJA- ZAŁĄCZNIK/.

Prowadzący dokonuje porównania klasy do ogrodu. Każdy uczeń jest kwiatem.

Poprowadzenie rozmowy o tym jakie zachowania nie powinny wydarzyć się wobec nas i kto może nam pomóc w trudnej sytuacji.

4. Spacer- zabawa ruchowa.

Prowadzący czyta dzieciom tekst w rytm spokojnej muzyki. Dzieci wykonują czynności zgodnie z tym, co słyszą w czytanim tekście.



PROPONOWANA MUZYKA: <https://www.youtube.com/watch?v=qFxf2Q6Z0fw>

„Jesteśmy w świecie w którym każdy jest dla siebie dobry. Każdy wita się ze sobą, podaje sobie rękę, ale też pamięta o tym, że spacerując nie zaczepiamy się, nie dokuczamy sobie. Jesteśmy dla siebie mili i życzliwi. Spacerujemy między sobą i podajemy sobie rękę na powitanie. Przy podawaniu pamiętamy, aby nikomu nie zrobić krzywdy. Dotyk jest miły i delikatny. Gdy przywitamy się z innymi możemy delikatnie poklepać kolegę lub koleżankę po ramieniu. Cały czas pamiętamy, aby zrobić to również tak delikatnie, jak tylko możemy. Nikogo nie może to boleć. Następnie chwytamy jedną osobę za rękę. Spacerujemy wspólnie witając się z innymi. Możemy sobie wzajemnie przybić piątkę. Oczywiście pamiętamy o tym, aby nie zrobić tego za mocno. Po wspólnym spacerze, siadamy w kole.”

Dlaczego nie powinniśmy zbyt mocno ścisnąć dłoni drugiej osoby? Jak wtedy czułby się nasz kolega/ czułaby się koleżanka, gdybyśmy za mocno ją ściskali?

Co to znaczy, że jesteśmy wobec kogoś delikatni? Dlaczego to jest ważne?

Czy udało Wam się być delikatnym? Czy było to trudne?